

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XI. évfolyam, 13. szám

2021. november 02

Választások a Vasutas Egészség és Önszegélyező Pénztárnál

A Vasutas Egészség és Önszegélyező Pénztár Igazgató Tanácsa a lejáró ciklus miatt, a választási szabályzata alapján küldöttek megválasztására hat helyszínt – Budapest, Debrecen, Miskolc, Pécs, Szeged és Szombathely – jelölt meg. A megválasztandó küldöttek létszámának meghatározásánál az Igazgató Tanács a pénztártagok arányos képviselőinek elve alapján a 2021. augusztus 31-i tagnyilvántartását vette alapul. Ennek alapján a megválasztandó küldöttek összlétszáma 50 fő lehet.

Így kerülhetett sor 2021. október 28-án Debrecenben a Területi Igazgatóság nagytermében Hajdú-Bihar és Szabolcs-Szatmár-Bereg Megye hét küldöttének megválasztására. A megjelenteket, választókat Deák Zoltán, a Pénztár ügyvezető igazgatója köszöntötte, majd a jelen lévők Rusznák András pályavasúti igazgatót levezető elnöknek választották. Az ilyenkor szokásos mandátumvizsgáló és jelölést előkészítő bizottságot, valamint jegyzőkönyvvezetőt és a hitelesítőket is megválasztották.

A választás eredményes és sikeres volt, a hét küldött: Gyüre Ferenc, Hornyák Ferenc, Nemes Zsolt valamint Rácz Károly a MÁV-START Zrt., Oláh Béla, Olexa Imre a MÁV Zrt, jómagam pedig az RCH Zrt. dolgozóinak küldöttei lettünk. Zárásként Deák Zoltán kérdésre válaszolva egy rövid pénzügyi áttekintést adott a Pénztár működéséről. Elmondta, 2004 óta nem változtatott a havi 5000 forintos tagdíján, pedig a jövőbeli eredményesség érdekében két lehetőség mutatkozik: növelni a munkáltató által befizetett támogatást, vagy az egyéni befizetéseket növelni a megoldás érdekében.

A pénztár 2021. december 13-án tartja majd Küldöttközgyűlését, ahol kiemelt helyen szerepel a 2022. évi pénzügyi terv megtárgyalása – fejezte be az igazgató.

Zubály Bertalan

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Hétfégi hármás

Három kiemelkedő napja is volt az elmúlt hétfégének, és mindhárom napon sokan emlékeztek, ünnepeltek, ki-ki kedve, hite és szokása szerint. Az első október harmincegyediké, a reformáció emléknapja, a második nap november elseje, Mindenszentek ünnepe, a harmadik pedig november másodika, halottak napja volt. Vannak közös vonások ezekben a napokban, de jelentős különbségek is ahhoz, hogy ne lehessen összevonni egyiket a másikkal, vagy épp a harmadikkal.

Október utolsó napján volt az ötszázharminc évé, hogy Luther Márton (Martin Luder) Ágoston-rendi szerzetes Wittenbergből elküldte kilencvenöt pontból álló vitairatát Albert mainzi érseknek. A levél közvetlen oka az volt, hogy Albert búcsúcédulákat árult pénzért, hogy segítse a római Szent Péter-bazilika építését, no meg saját adósságainak törlesztését. A kilencvenöt tételben, mint a teológia kiemelkedő ismerője bírálta a búcsúcédulák árusítását mondván, azoknak nincs hatása a hívők lelkére.

Bár templomajtóra szögezésről nem igen volt szó – akkoriban még a németek közül is kevesen tudták volna elolvasni – de tény, hogy a levél elküldésétől számítjuk

Luther reformátori működésének, és a reformációnak a kezdetét. Valójában egy bonyolult teológiai- vagy hitvitáról és a vallásgyakorlás mikéntjéről van szó, mely vitában Luther keményen szembekerült a katolikus egyházzal, és szembesült azzal, hogy nem tudja megreformálni egyházát. Ez később a Luther által sohasem vágyott egyházszakadáshoz vezetett. És még sok más, kevésbé felemelő történethez,

mint például az ellenreformáció harcai, de azok már nem rajta múltak. Az viszont rajta is múlt, hogy tételeinek szellemében – bírálta a papi nőtlenséget is – megházasodott, amit úgy tart a fáma, hogy szerzetes és apáca kelt egybe, felesége Bóra Katalin lett.

Az, hogy a reformáció kezdetének emléknapja után nyomban Mindenszentek ünnepe következik, bizonyára véletlen. De tény, hogy a protestáns egyházak többsége kihagyja november elsejének ünnepét, és inkább november másodikán, halottak napján emlékeznek az elhunyt szeretteikre, még ha sokszor összemosódik is a két nap. Ami megint csak hosszú történet, és korántsem akkor kezdődött, amikor a kereszténység emlékezni kezdett. Hiszen minden nép, minden társadalom évezredek óta emlékezik elhunytjaira. Európában talán a legismertebb a Samhain ünnepe – bár nem mindenki tudja, hogy ismeri.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A keltáknál járunk, akik a katolikus írek és a skótok ősei voltak. Náluk pont október harmincegyedikén kezdődött a fél évig is eltartó tél, amit egyben az új esztendő kezdeteként is ünnepeltek. Ilyenkor összekeveredett náluk az élők és a szellemek világa, és úgy tartották, hogy sok halott elindul az élők közé. Ezért az ajtó elé italt és ételt tettek, hogy ők se éhezzenek. Ám volt azért félelem is bennük, és a sötétség szellemei ellen a fényt gondolták védekezésül. A monda szerint egy Jack nevű részeges ír nem kellett se a mennyben, se a pokolban, és bolyongása során az ördögtől kapott paraszt egy répalámpásba tette, hátha békét talál a fény mellett.

Nem tudni, szerencséivel járt-e, azt viszont tudjuk, hogy a skót és ír bevándorlók meghonosították a szokást Észak-Amerikában is. És ahogy az lenni szokott, az új környezet, és az új világ átírta a régi hagyományokat, például a répalámpásból töklámpást, a keményebb kelta ünnepből a gyerekek örömeire vidámabbat kreált.

Azt, hogy mi is volna jobb, szebb, méltóbb halottainkra emlékezni, sokan sokféle képen hirdetik, a lényeg, hogy kivételesen csakis saját megnyugvásunkra tegyünk, ne mások kedvére. Ennek érdekében még az egyébként alig ismert, ősmagyar szokások követésétől sem biztos, hogy ördögöt kell kiáltani. Egyik ilyen hasonló, mint amikor a kelták az ajtó elé tettek enni-inni valót a visszajáró elhunytaknak: talán még manapság is előfordul, de pár évtizede sok helyen gyakorlat volt a sírokra vitt étel-ital, ami olyan pogány előzményekből maradt fenn, mint maga a halloween. És mit tagadjuk, a búskomor-imádkozós temetőjárás is kiveszőben van, még töklámpás nélkül is tudunk nevetgélve beszélgetni gyertyagyújtás közben.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

MISI? MÓKUS!

Egy csinos, fiatal nő szállást keres, de telt ház van, és olyan szobát kap, amelyikben már három férfi lakik, de van üres ágy. A három férfi alkut ajánl: felteszünk önnek egy talalós kérdést. Ha tud rá válaszolni, ön alszik az ágyban egyedül, ha nem, akkor addig szeretkezünk magácskával, amíg rá nem jön a megfejtésre.

– Oké? Halljam a kérdést – mondja a nő.

– Kicsi, vörös, bozontos farkú erdei állat. A fákon ugrál és szereti a mogyorót...

Reggel a szobapincér benyit a szobájukba és látja, hogy két férfi ki van terülve a földön, a harmadik pedig dőngeti a nőt, miközben kétségbeesetten kéri:

– Mókus, mókus, ez a megfejtés. Kérlek, mondd már ki, kérlek, mondd már ki...!

BUKTA

A rendőr megállít egy autót: Uram! Régóta követjük magát, de semmi közlekedési kihágást nem követett el, ezért pénzjutalmat kap. Mire a sofőr: Igen? Húú, végre lesz pénzem megszerezni a jogosítványt! A felesége megpróbálja az elszólás okozta csorbát kiköszörölni: Ne hallgasson rá, biztos úr! Hisz látja, teljesen részeg. Erre megszólal a hátsó ülésen a nagyothalló nagymama: Ugye mondtam, hogy lopott kocsival nem jutunk messzire! És ekkor felnyílik a csomagtartó, felbukkan három fej, és az egyik idegen akcentussal kérdi:

– Na, mi van? Túl vagyunk már a határon??

Balogh Attila